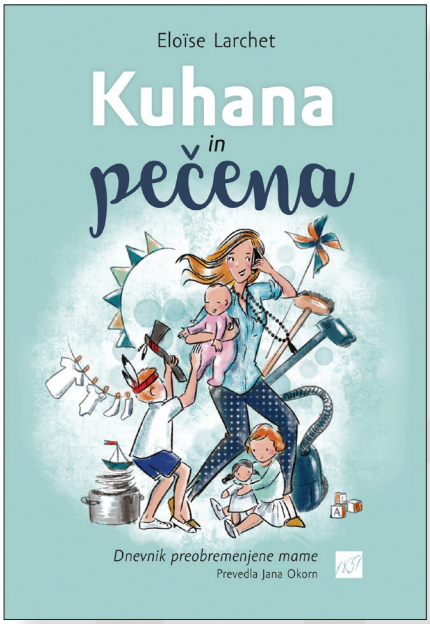
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

ELOÏSE LARCHET: KUHANA IN PEČENA: DNEVNIK PREOBREMENJENE MAME



Življenje med crkljanjem in kupi perila

Dnevnik preobremenjene (a ne obupane!) mamice se bere po požirkih in z užitkom. Skozi kalejdoskop raznolikih, močnih in včasih nasprotujočih si čustev nas pripovedovalka, mlada mamica, popelje skozi neverjetno leto, ko se je rodil njen četrti otrok. Poetično, s humorjem in brez zadržkov deli z nami mešanico veselja, utrujenosti, obupavanja in velike sreče – vsega, kar spremlja prihod otroka v družino.

Kakor letni časi, ki prinašajo vsak nekaj novega in vznemirljivega, tudi prvo leto življenja četrtorojenke barva življenje mamice v vse barve mavrice, ki jim poseben sijaj dajejo starejši brat in sestrici. Dojenčico gostoljubno sprejmejo v nov dom, poskrbijo pa tudi za dobro mero otroškega direndaja, v katerem se pletejo močne bratsko-sestrske vezi. V mestoma divji vožnji skozi ovinke tega vznemirljivega, a pogosto napornega življenjskega obdobja mlade mamice se avtorica ozira v vzvratno ogledalo in nostalgično pogleduje po mirnejši preteklosti, a se že v naslednjem hipu zaloti ob misli, da svojih štirih otrok ne bi zamenjala za nič na svetu. Krivda, ki jo kdaj pa kdaj čuti ob očitajočih pogledih mimoidočih ali ob pokroviteljskih besedah prijateljev in znancev, se razblini v odločno odmerjeni socialni kritiki, ki mamico povzdigne na piedestal modre mlade ženske: bralca namreč opomni, da so otroci naša prihodnost in največje bogastvo, množično uveljavljeni stereotipi o sodobni, »ravno prav veliki« družini pa le zavajajoč produkt sodobne družbe, ki ima težnjo po ukalupljanju življenj drugih v lastne predstave. Doživljanje mlade mamice, njen na videz nevznemirljiv vsakdan in dogodki, ki ga oblikujejo – prava pravcata kronika družinskega življenja –, pričajo o tem, da je marsikatera »žrtev« za družino vredna, saj so tudi kupi perila, razmetane igrače in hektično razvažanje otrok pozabljeni ob otroškem smehu, nadobudnem čebljanju … in besedi »mama«.

Podatki o knjigi:

- Naslov: Kuhana in pečena
- Podnaslov: Dnevnik preobremenjene mame
- Avtor: Eloïse Larchet
- Ilustracije: Anne-Charlotte Larroque
- Prevedla: Jana Okorn
- Urednica: Meta Lenart Perger
- Format: 125 mm x 185 mm
- Vezava: mehka
- Število strani: 164
- ISBN: 978-961-278-687-8
- Cena: 22,50 EUR
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2024

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtoricah

Eloïse Larchet je mati šestih otrok. Inženirka, danes pa rokodelska umetnica, občasno ostrmi pred svojim materinskim vsakdanom, v katerem opravlja sto različnih poklicev ... *Kuhana in pečena* je njena prva knjiga.



FOTO: Facebook



FOTO: Magazine Zélie

Anne-Charlotte Larroque je diplomirala iz modnega oblikovanja na École de Condé Paris. Je ilustratorka, ki se je postopoma specializirala za ilustriranje likov in portretov. Ukvarja se z oblikovanjem po naročilu, ilustrirala pa je tudi (otroške) knjige.

Odlomek iz knjige

Še vedno so vsi doma, majhni, glasni, popackani, sitnarijo okrog mene in včasih mi že zares preseda, ko prosjačijo, kot da sem vodja oddelka za reklamacije, središča za razdeljevanje hrane ali vrhovnega sodišča. Taki trenutki občasno postanejo anekdotični. Čeprav se jih v enem tednu lahko nabere veliko, se mi zdijo kot prah, ki ga na koncu mojstrsko odpihne otroški smeh. Ena sama minuta sreče, ki jo lahko ustvarijo samo oni, takoj odnese težo dneva.

Resnično, neskončna sreča, da smo lahko živeli skupaj, sreča, da jih ljubim, ta bo ostala, ko bodo vsi zapustili gnezdo.

Do takrat pa, v hrupu nadzora in obveznosti, ko je obzorje včasih zakrito z gorami umazanega perila, skušam ohranjati pravo smer. Kam kaže kompas, če le malo povzdignem pogled?

Biti tukaj zanje.

Biti tukaj zanje, ne za gospodinjska opravila, pa če se nam še tako vsiljujejo.

Biti tukaj zanje, ne glede na ceno.

Nikoli ne zapeti zadrge, ne da bi zraven pritisnili poljubček na vrat. Ob pomivanju posode misliti nanje, narediti nekaj mehurčkov, tako, za veselje, da se za trenutek vrnemo v njihova leta.

Poslušati jih, tudi med vožnjo, tudi, ko zamujamo, ko nas skrbi, tudi, ko popravljamo nastalo neumnost.

Jim pripravljati okusne malice, lahko skupaj z njimi, za veselje in dogodivščino, da prisluhnemo, kako se olupki pogovarjajo med seboj. In jim zraven povedati, kakšno veselje prinaša podarjanje.

(Str. 152–153)